

The image shows a dense grid of text entries, likely a catalog or exhibition list. The text is organized into several columns, each containing a series of entries. Each entry includes a date range (e.g., '13.05 - 22.05 / 2010'), a title or subject (e.g., 'Projectes en vídeo d'artistes de la Sala d'Art Jove en el marc de LOOP Videoart'), and a list of names (e.g., 'Mireia C. Saladrigues, Annegien van Doorn, Verónica Luyo, Raquel Friera, Miquel García, Núria Güell, Tjasa Kancler, Alba Mayol Curci, Álvaro Ramírez, Daniela Ortiz, Zeyno Pekünlü'). The text is in Spanish and English. A large, semi-transparent red watermark with the words 'EXPOSICIÓN' and '2012' is repeated vertically across the page.

ALBA MAYOL CURCI / ÁLVARO RAMÍREZ

VOLÍEM ANAR A LES CARRERES QUERÍAMOS IR A LAS CARRERAS WE WANTED TO GO TO THE RACE

12' 03". BARCELONA, 2009

www.albamayolcurci.net

- Well I think there is... a feeling, of more than provincialism, of being behind... and maybe that's why it seems that everything is better in other countries... I don't know, as if we are far away.

- What do you mean? Maybe we started some thing late but that doesn't mean that we are behind... moreover, there has to be a way of evaluating what you are saying...

Se acudeix a la festa dels Tres Tombs del poble de Perafita (Osona) per fer una aproximació irònica a la idealització que s'ha generat del medi rural.
Un personatge s'infiltra als actes d'aquesta festa dedicada a sant Antoni Abat i a tot allò que envolta el món dels cavalls. És la manera com s'introdueixen certes disfuncions a l'entorn d'aspectes de l'imaginari col·lectiu.

Un personaje se infiltra en los actos de esta fiesta dedicada a san Antonio Abad y a todo lo que rodea el mundo de los caballos. Es la manera como se introducen ciertas disfunciones en el entorno de aspectos del imaginario colectivo.

¿Quieres decir? Tal vez hemos empezado tarde en algunas cosas, pero eso no quiere decir que estemos tiempo atrás. Además, tendría que haber una forma de evaluar eso que tú dices...

Pays a visit to the Festa dels Tres Tombs (Festival of the Three Parades) in the village of Perafita (Osona) for an ironic treatment of the rose-tinted perspective that has emerged from the rural environment.

A figure infiltrates the events of this festival dedicated to Saint Anthony the Abbot and everything connected to the world of horses, introducing certain dysfunctionalities into the setting as conceived by the collective imagination.

...doncs jo crec que hi ha... una sensació, més que de provincialisme, d'estar temps enrere... i poissir per això sembla que a fora es fa tot millor... no ho sé, com si n'estiguéssim allunyats.

- Vols dir? Poissir hem començat tard en algunes coses, però això no vol dir que estiguem temps enrere. A més, hi hauria d'haver una forma d'avaluar això que tu dius...

02

Treballs Foçats

Tot i l'aparença d'amateurs i de no profit econòmic que tenen actualment certs treballs en vídeo -especialment els que es fan per mitjà de tecnologies digitals i telèfons mòbils, així com els que es distribueixen per mitjà de plataformes d'Internet-, ens podem preguntar també en quina mesura el temps de producció videogràfica es pot considerar realment com un *temps lliure*. O bé, plantejat a la inversa, ens podem preguntar fins a quin punt la creixent mediatització audiovisual de tots els aspectes de la vida es correspon també a processos de subjectivació que tendeixen a la coerció disciplinària, més que no pas a la intensificació de la creativitat i de l'autonomia.

Treballs foçats reuneix un seguit de projectes de vídeo que consideren la producció cultural i de la imatge com a elements constitutius de la realitat, si bé al mateix temps s'interroguen per les possibilitats del mateix mitjà videogràfic per desafiar-ne alguns elements i efectes. En els treballs que presentem amb aquesta exposició, la pràctica analítica de contextos socials, relacionats en alguns casos de manera ben directa amb les pròpies estructures del treball cultural i de la producció immaterial, va de la mà de la voluntat d'intervenir-hi críticament i d'introduir ruptures en les cadenes de significats i regulacions que articulen la vida quotidiana.

Amb el fet de realitzar l'exposició en un pis particular volem subratllar, precisament, alguns aspectes de la pràctica audiovisual que actualment incideixen a reconfigurar la quotidianitat i, més concretament, l'àmbit domèstic. En aquest sentit considerem, per una banda, la transformació de les llars en una espècie d'operadors culturals cada vegada més complexos, des on

03

l'usuari ja no sols és receptor d'uns determinats continguts audiovisuals, sinó que actualment també procedeix a realitzar-los, distribuir-los, administrar-los i també a emetre'ls. En aquest sentit, la distància entre l'espai privat i l'esfera pública sembla fer-se més curta, al mateix temps que veiem debilitar-se allò que en un moment es podia plantejar com a hegemònica o que els diferents mitjans de comunicació assenyalaven com a preeminent.

En segon lloc, l'àmbit domèstic també compareix alterat per la consegüent i probablement definitiva difuminació entre el temps del treball i el temps lliure. Si per una banda el filòsof Paolo Virno describia la manera com la producció cultural ha esdevingut el paradigma per al desenvolupament generalitzat de les actuals formes de treball en el marc del postfordisme -tant pel que fa a la flexibilització del treball com també la seva precarització-, amb la subsegüent democratització que s'ha produït de les tecnologies de la comunicació i de l'audiovisual es pot argumentar que, a banda de l'aparent empoderament de l'usuari, també acaben sotmesos a una cadena productiva imparable i que és capaç de travessar de manera definitiva tots els nostres temps i espais.

En una part important de la producció artística i videogràfica actual i també en la selecció de projectes que presentem amb *Treballs foçats*, podem observar la necessitat de generar reflexió a l'entorn de la mateixa conjuntura de la producció cultural en la contemporaneïtat, així com les possibilitats d'intervenir socialment i de manera crítica des d'aquest àmbit. L'anàlisi d'aspects del mateix sistema cultural i de la producció artística en particular es dóna en consonància, per tant, amb la consideració d'aspects més generals a l'entorn dels processos contemporanis d'audiovisualització, així com les implicacions que aquests tenen sobre els àmbits del treball, l'esfera pública i també l'espai privat.

Després de 8 anys, les darreres persones que comparteixen el pis proven de ser al màxim de fidedignes a la descripció que ofereix un exhaustiu inventari de 8 pàgines. Amb la reconstrucció, descobreixen els usos i les característiques que havien tingut els espais on han conviscut en un moment anterior i segons uns modes diferents de vida.

Oriol Fontdevila i Txuma Sánchez

ANNEGRIEN VAN DOORN VERÓNICA LUYO

INVENTARI PIS CARRER BANYS NOUS 15 3-2, BARCELONA INVENTARIO PISO CARRER BANYS NOUS 15 3-2, BARCELONA FLAT INVENTORY CARRER BANYS NOUS 15 -3-2, BARCELONA 7'30". BARCELONA, 2009

www.annegienvandoorn.com

En el contracte de lloguer d'un pis s'estipula que quan s'acabi s'han de retornar els objectes i el mobiliari a la mateixa disposició que els tenia el propietari en el moment d'arrendar-lo.

Després de 8 anys, les darreres persones que comparteixen el pis proven de ser al màxim de fidedignes a la descripció que ofereix un exhaustiu inventari de 8 pàgines. Amb la reconstrucció, descobreixen els usos i les característiques que havien tingut els espais on han conviscut en un moment anterior i segons uns modes diferents de vida.

En el contrato de alquiler de un piso se estipula que cuando se acaba se debe retornar a los objetos y el mobiliario la misma disposición en que los tenía el propietario en el momento de arrendarlo.

Después de 8 años, las últimas personas que comparten el piso intentan ser el máximo de fidedignas a la descripción que ofrece un exhaustivo inventario de 8 páginas. Con la reconstrucción, descubren los usos y las características que habían tenido los espacios donde han convivido en un momento anterior y según unos modos diferentes de vida.

In a rental contract for a flat it stipulates that, upon termination, all contents and furniture will be returned to the owner in the same state as at the time of taking the flat.

Eight years later, the last people to occupy the flat try to be as faithful as possible to the description given in an exhaustive 8-page inventory, and, while returning the flat to its original stage, discover the characteristics and uses made, at a point in the past and in response to differing lifestyles, of the spaces they themselves have lived in.

- But we do not have a tradition of contact with other countries. That's why we don't think that this affects us on a daily basis, or at least it doesn't seem to. However, I am convinced that it does affect us and more than we think, however, on the other hand it is curious that this is not a key topic of debate.

- Pero no hay una tradición de contacto con el exterior. Que las fronteras estén cerradas durante 40 años, se debe de notar de alguna manera. Y está claro, tal vez no pensamos en ello porque no nos afecta en el día a día, o al menos lo parece. Pero yo estoy convencida que si que afecta más de lo que nos pensamos, pero, por otra parte, es curioso que no sea un tema clave de debate.

- Pero no hi ha una tradició de contacte amb l'exterior. Que les fronteres estiguin tancades durant 40 anys s'ha de notar d'alguna manera. I és clar, posser no hi pensem en ell perquè no ens afecta en el dia a dia, o al menys no sembla.

- Però jo estic convencuda que si que afecta més del que ens pensem, però, per altra banda, és curiós que no sigui un tema clau de debat.

ZEYNO PEKÜNLÜ

DOBLEPENSAR2

DOBLEPENSAR2

DOUBLETHINK2

4'. BARCELONA, 2009

zeynopekunlu.blogspot.com

- But the scenes are very similar to each other. And the art world is the same here as any other place. Even if you go to another country you don't move that much. Maybe you travel more going out of your context in your own city.

- I don't know. From experience I have come to realise that there comes a point when whatever you do seems better when you do it abroad.

Pares i professors fan memoritzar l'himne nacional de Turquia a nens i a nenes d'edat pràcticament preescolar. És obligatori per a tots els ciutadans turcs conèixer l'himne i poder-lo recitar complet.

Els infants canten l'himne amb cert nerviosisme, tenen dificultats per recordar-lo, sobreactuen a l'hora de gesticular. Tot i així, els adults, que n'estan orgullosos quan aconsegueixen cantar-lo sencer, pengen els vídeos de la gesta al YouTube.

Padres y profesores hacen memorizar el himno nacional de Turquía a niños y niñas de edad prácticamente preescolar. Es obligatorio para todos los ciudadanos turcos conocer el himno y poderlo recitar completo.

Los niños cantan el himno con cierto nerviosismo, tienen dificultades para recordarlo, sobreactúan a la hora de gesticular. Aún así, los adultos, que están orgullosos de los niños cuando consiguen cantarlo entero, cuelgan los videos de la gesta en el YouTube.

Parents and teachers make young children memorise the Turkish national anthem before they have even begun school. It is obligatory for all Turkish citizens to know the anthem and be able to recite it in full.

Children singing the hymn do so nervously. They struggle to remember the words and gesticulate wildly. Even so, when they do manage to sing it all the way through, adults proudly upload videos of the accomplishment onto YouTube.

- Però les escenes s'asseuenen molt les unes a les altres. I el món del l'art sempre és el mateix aquí que en un altre lloc. I encara que vagis a un altre país no es bellugues tant. Potser viatges més sortint del teu context a la terra mateixa ciutat.

- No ho sé... Per experiència m'he adonat que arriba un punt que qualsevol cosa que facis és més xula fer-la fora.

04

05

BALSELLS ZARAGOZA GESTIO, S.L.
CARTAGENA 241, 4º1º
08025 BARCELONA
TEL: 934504143
FAX: 934462187

INVENTARIO PISO C/BANYS NOUS, 15 DE BARCELONA

COMEDOR

*DE DCHA. A IZQDA.
Pared dcha. 4 platos adorno.
Pared frontal. 2 adornos (forma rosa) + 1 plato
Pared izqda. 4 platos
Encima puerta. 1 cuadro de la SANTA CENA.

MOBILIARIO

- 1 Mesa redonda con tapete romboidal.
- ✗ 6 sillas de madera tapizadas de cuero color marrón claro.
- 1 bufete de 5 puertas con 4 cajones.
- Cajones: - 2 juegos de mesa de 6 comensales (1 azul y otro con motivos florales).
- manteles de espuma
- 1 guardacubiertos de plástico con dos abridores 10 posavasos cuadrículados, 6 posavasos en forma plato, 5 posavasos de rafia, 2 guardaplatos cuadrículados.
- Armario dcho: 7 platos hondos, 6 platos planos 2 bandejas grandes, 1 ensaladera, 1 jarrón, 1 botella cristal, 1 sopera, 2 bandejas pequeñas, 1 jarra de agua.
- Armario central: 1 frutería de cristal, 1 frutería cerámica con esmalte central, 6 platos de postre, 1 plato más a grande a juego, 3 tazas de café.
- Armario izqda. nada
- Encima bufete: 2 lámparas en forma de candelabros de 6 brazos, 1 figura (chica con cesta de flores), 1 cenicero de alabastro, 1 frutería (3 hojas unidas por un pájaro)
- Mueble madera bajo el que hay una maceta con planta, encima tapete con plato de madera.
- Tresillo: 5 cojines redondos con motivos orientales 1 azul fuerte con grabado central, 1 verde claro con 6 jóvenes chinas, 1 rosa con motivos florales, 1 azul claro con motivos florales, 1 color sepia con dibujo de un pájaro.
- Lámpara de pie con pantalla y bombilla.
- Carro auxiliar (mueble bar): 6 vasos con fundas de rafia con serigrafías de marcas de bebidas alcohólicas, 3 botellas licores (medio llenas)
- Encima del carro: maceta con plantas imitación, frutería metálica.
- Gran pie metálico para maceta (blanca y amarilla)
- ✗ Pie de alabastro con lámpara de alabastro sin pantalla.

175
47
2225
2244
20

DANIELA ORTIZ

ESPAI PRIVAT

ESPACIO PRIVADO

PRIVATE SPACE

2'. BARCELONA, 2009

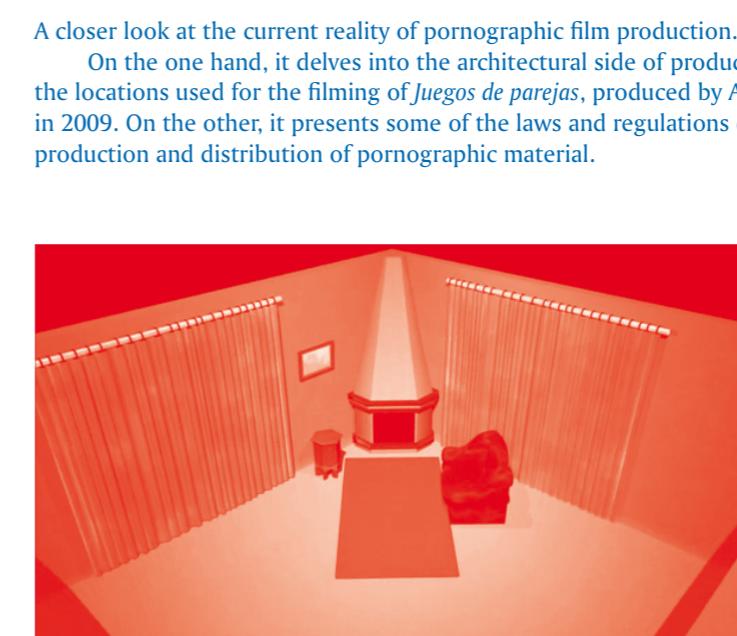
daniela-ortiz.com
daniela-ortiz.blogspot.com

Aproximació a la conjuntura actual de la realització de pel·lícules de caràcter pornogràfic.

Per una banda s'aprofundeix en l'aspecte arquitectònic, amb l'anàlisi d'una de les localitzacions on es va gravar *Juegos de parejas*, produïda per Ann&Marc per a Canal Plus l'any 2009. Per l'altra es compilen algunes lleis i normatives que regulen la producció i la distribució de material pornogràfic avui en dia.

Aproximación a la coyuntura actual de la realización de películas de carácter pornográfico.
Por una parte, se profundiza en el aspecto arquitectónico, con el análisis de una de las localizaciones donde se grabó *Juegos de parejas*, producida por Ann&Marc para Canal Plus en 2009. Por la otra, se compilán algunas leyes y normativas que regulan la producción y la distribución de material pornográfico de hoy día.

- But look, on the other hand it is curious that the internationally best-known Spanish artists of the moment, like Dora García, Alicia Francis or Santiago Sierra, have been living abroad for years.

- Yes, but you are forgetting Abalí.

- Pero, mira, por otra parte, es curioso que los artistas españoles más conocidos en el ámbito internacional en este momento hayan estado viviendo fuera durante años, como son Dora García, Alicia Francis o Santiago Sierra.

- Ja, però t'olvides de l'Abalí.

MIQUEL GARCÍA

SLEEPERS

SLEEPERS

SLEEPERS

3' 47". SEOUL, 2009

Passatgers dormint al metro de Seül. Es tracta d'una de les xarxes més extenses d'aquest mitjà de transport, amb un recorregut de 287 kilòmetres, amb uns 8 milions de viatges al dia, aproximadament.

És el desplaçament en una ciutat que mai descansa; els viatgers procuren fer-lo per mitjà d'adoptar diverses postures i acomodar-se temporalment a la morfologia dels vagons.

Pasajeros durmiendo en el metro de Seúl. Se trata de una de las redes más extensas de este medio de transporte, con un recorrido de 287 kilómetros, con unos 8 millones de viajes al día, aproximadamente.

Es el desplazamiento en una ciudad de nunca descansa; los viajeros procuran hacerlo por medio de adoptar diversas posturas y acomodarse temporalmente a la morfología de los vagones.

Passengers sleeping on the Seoul underground. One of the largest networks of this type of transport in the world, it has a total combined length of 287 kilometres. Around 8 million journeys are carried out on it each day.

When travelling around a city that never sleeps, travellers try to do just this by adopting various positions and making themselves comfortable, albeit temporarily, in the carriage setting.

08

09

*Himne Nacional Turc
Marxa de la Llibertat*

*¡No tinguis por! Perquè la bandera vermella sempre estarà onejant
En el cel mentre hi hagi un foc encès en aquesta nació.
Aquesta és l'estrella de la meva nació, i que brilla per sempre;
Això és meu i només pertany a la meva nació.*

*No enconeixis el front, t'ho suplico,
Somriu a la meva heroica raça! Perquè estàs tan enfadada ?
Que la nostra sang vessada no sigui inútil
La meva nació creient es mereix la llibertat*

*He estat lliure des del principi i sempre serà així.
Qui s'atrevirà a posar-me les cadenes ? Ningú podrà fer-ho !
Sóc com la força de l'aigua que pot arrebassar muntanyes
i arribar fins als cels.*

*Les terres d'occident amb els seus murs d'acer no podran res
Contra les meves fronteres custodiades pel pit poderós dels creients.
No tinguis por, no podran vèncer la nostra fe !
La civilització sembla un monstre però no té més que una dent.*

*Amic, no deixis que els bastards entrin a la meva terra.
Utilitza el teu cos com una barrera per frenar els enemics.
Aviat arribaran els dies alegres de la promesa divina ...
Qui ho sap ? Potser demà? Potser fins i tot abans!*

*Quan trepitxís el terra pensa amb els
Que han estat sepultats en el camp de batalla
No canviís el teu país per res del món, perquè
Ets el noble fill d'un màrtir, no ofenguís els teus avantpassats.*

*Qui no morirà per aquesta terra celestial?
En qualsevol lloc broten els esperits dels màrtirs.
Déu hem pot prendre tots els ésser estimats i
Totes les meves possessions però no hem prendrà mai la meva pàtria*

*Oh Déu ! L'únic desig del meu esperit és que
Les mans impures no toquin els meus temples.
Les crides a l'oració són les arrels de les meves creences
Per això sempre han de ser cantades en el meu país*

*Sols aleshores el meu esperit cansat s'aixecarà
Amb èxtasi de la seva tomba
i sortiran llàgrimes de sang de cada una de les meves ferides
i el meu esperit etern ascendirà al cel.*

*Que la bandera orgullosa onegi
i la nostra sang sigui beneïda fins a l'última gota.
La meva bandera, la meva raça, mai serà extingida.
La llibertat és el dret de la meva bandera
i la victòria és el dret de la meva nació creient.*

NÚRIA GÜELL

ESCOLLINT EL SILENCI

MOR UNA POSSIBILITAT

ELIGIENDO EL SILENCIO

MUERE UNA POSIBILIDAD

CHOOSING SILENCE,

A POSSIBILITY DIES

8'. HAVANA, 2008

www.nuriaguell.net

Se convoca una orquestra de cámara para realizar el concierto inaugural de una exposición colectiva en la Habana, con la interpretación del Concerto Grossi op. 6 n. 2, del compositor Friederich Händel.

Uno de los músicos de la orquesta sabotea la función con la interpretación simultánea de *Someday I'll find you*, del jazzista Sonny Rollins.

A chamber orchestra is engaged to perform at the inaugural concert of a group exhibition in Habana, playing their interpretation of Friederich Händel's Concerti Grossi Op. 6 No. 2.

One of the musicians within the orchestra sabotages the piece, playing *Someday I'll Find You* by jazz artist Sonny Rollins.

- Yes, pero mira... No tenemos tradición de movimientos colectivos como en otros países. No tenemos una Bauhaus, por ejemplo.

- Tampoco es preciso ir tan lejos, en realidad todo es mucho más colectivo, a pesar de que personifiquemos. Un artista tiene una serie de críticos, galeristas, comisarios y otros artistas que lo están alimentando.

- Ja, però mira... No tenim tradició de moviments col·lectius com en altres països. No tenim una Bauhaus, per exemple.

- Tampoc cal anar tan lluny, en realitat tot és molt més col·lectiu, tot i que personifiquem. Un artista té una sèrie de crítics, galeristes, comissaris i altres artistes que l'estan alimentant.

- Poisso ten raió, però no té per què ser delant això de la institucionalització. Em sembla molt contradictori i a la vegada curiós: per fer comparacions quant als déficits nos referim a los països del nord i en canvi quan comencem a tenir ajudes i estructures diem que ens estem institucionalitzant.

- Tal vez tienas razón, pero no tiene por qué ser malo eso de la institucionalización. Me parece muy contradictorio y a la vez curioso: para hacer comparaciones en cuanto a los déficits nos referimos a los países del norte y en cambio cuando empiezan en tener ayudas y estructuras decimos que nos estamos institucionalizando.

- Poisso ten raió, però no té per què ser delant això de la institucionalització. Em sembla molt contradictori i a la vegada curiós: per fer comparacions quant als déficits nos referim a los països del nord i en canvi quan comencem a tenir ajudes i estructures diem que ens estem institucionalitzant.

- Maybe you're right but that doesn't mean that institutionalization has to be painful. It seems to me to be very contradictory and at the same time curious: when making comparisons to our deficits we refer to countries in the north and instead when we start to have help and structures we say that we are institutionalized.

RAQUEL FRIERA

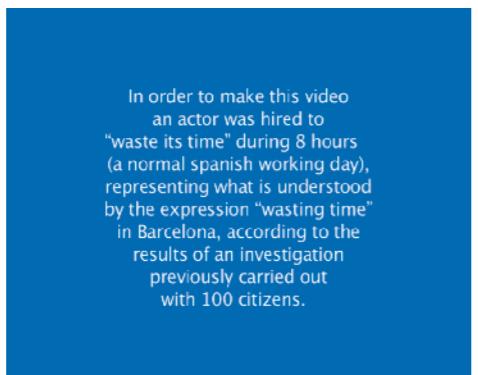
SOBRE PERDRE EL TEMPS SOBRE PERDER EL TIEMPO ABOUT WASTING TIME

8 H. BARCELONA, 2007

www.raquelfriera.net

Es duu a terme una enquesta amb la finalitat de recollir una multiplicitat d'interpretacions sobre què significa "perdre el temps". S'obtenen els resultats de cent ciutadans de Barcelona.

Es contracta a un actor per executar al llarg d'una jornada laboral de 8 hores els diferents significats que s'han atribuït a "perdre el temps".

Se lleva a cabo una encuesta con la finalidad de recoger una multiplicidad de interpretaciones sobre qué significa "perder el tiempo". Se obtienen los resultados de cien ciudadanos de Barcelona.

Se contrata a un actor para ejecutar a lo largo de una jornada laboral de 8 horas los diferentes significados que se han atribuido a "perder el tiempo".

- Sí, però... de totes maneres, com pots saber que això té continuïtat? A vegades tinc la sensació que les institucions mateixes es veuen afectades per les eleccions i no sols en això de l'art.

- I tant!

- Sí, però... de todas maneras, ¿cómo puedes saber que eso tiene continuidad? A veces tengo la sensación de que las mismas instituciones se ven afectadas por las elecciones y no sólo en eso del arte.

- ¡Claro que sí!

10

An interview is held to gather a series of ideas as to what it is "to waste time". Results are obtained from one hundred Barcelona residents.

An actor is hired to act out the various meanings ascribed to "wasting time" during an 8 hour working day.

11

framework of post-Fordism – both for its flexibility of work and its precariousness; with the subsequent democratisation brought about by the communication and audio-visual technology, it could be argued that, on the side of the apparent empowerment of the user, we are also subject to an unstoppable production line which is capable of invading our space and time in a permanent manner.

An important part of the current video and artistic production, and also in the selection of projects being presented with *Forced labour* we see the need to contemplate about the actual opportunity of cultural production in modern times, as well as the possibility of social and critical intervention from this scope. The analysis of aspects of the actual cultural system and more specifically the artistic production is, therefore in harmony with the more general aspects in the sphere of contemporary audio-visual processes, as well as implications these have on the work environment, public sphere and as well as private space.

Forced Labour

Despite the amateur and non-profit appearance of certain videos – especially those using digital and mobile phone technology – as well as those distributed via internet – we can also ask ourselves to what extent time spent on video production can be really be considered *free time*? Or, put another way; to what extent is the growing use of audio-visual media in all aspects of life a subjective process that tends to boast disciplinary constraints rather than an intensification of creativity and independence?

Forced labour links a series of video projects which considers cultural production and the image as constituent elements of reality, although at the same time, it examines the possibilities for the same video media to attain certain elements and effects. The works presented in this exhibition, the practical analysis of social contexts, directly related in some cases to the actual structures of cultural work and of immaterial production, goes hand in hand with the desire to critically intervene and introduce break downs in the chains of meaning and regulations connecting daily life.

By carrying out the exhibition in a private flat, we sought to specifically underline certain aspects of audio-visual practice which is currently changing our everyday lives, more specifically, in the domestic environment. In this sense, we consider, on the one hand, the transformation of the home into an evermore complex type of cultural operator where the operator is not only the recipient of specific audio-visual content but actually proceeds to produce, distribute, administer and at the same time, broadcast it. In this sense, the distance between private space and the public sphere seems to have been reduced at the same time we are seeing the weakening of something that at a given point in time could be seen as dominating or mass media identified as pre-eminent.

Secondly, the domestic realm also appears to be changed due to a logical and probably definitive blur between career and free time. If, on the one hand, philosopher Paolo Virno described how cultural production has become the example of generalised development from the current system within the

Oriol Fontdevila & Txuma Sánchez

